

holdt sig til Maksimumstallet 75 — selvfølgelig vidste han nok, at det indeholdt noget andet, men han glemte det — medens Vædringsforslaget i Virkeligheden holder sig til Tallet 35, altsaa Maksimumstallet 70, og saa bliver der ikke Tale om en yderligere Beparelse, men i alt Fald kun om en ubetydelig Beparelse. Jeg tillader mig at anbefale ærede Medlemmer her i Salen at stemme for Vædringsforslaget Nr. 19. — Der næst skal jeg gøre nogle Bemærkninger om Vædringsforslaget Nr. 40 b, som er stillet af mig. Det gaar ligesom de to foregaaende, Nr. 39 og 40 a, ud paa at udfyde de kommunale Skoleautoriteter med Myndighed til at kunne fjerne en Lærer fra hans Embede, saafremt Undervisningens Løb maatte kræve det. Forholdet har jo i Virkeligheden hidtil været og er i Øjeblikket det, at det næsten er umuligt for et Skoledistrikt at komme af med en Lærer, der enten mangler Dydighed, udviser Forsømmelighed i Udførelsen af sine Embedspligter eller optræder i det private Liv paa en Maade, som vækker Forargelse osv. Det er kun Lærere, der i moralsk Henseende kunne stilles Side om Side med Tugthuskandidater, man kan blive kvit. Hvis nu den ny Skolelov føres igennem i Rigsdagen, vil Forholdet blive det, at Lærerlønningerne blive betydelig forbedrede, at Lærerne komme til at leve under langt bedre økonomiske Forhold, og jeg under Lærerstandens det af ganste Hjerte — den har Krav paa en Forbedring paa dette Punkt — men naar vi altsaa forøge Udgifterne til vort Skolevæsen, forekommer det mig, at man ogsaa skal have nogen Sikkerhed for, at man har Mænd i Embederne trindt omkring i Kommunerne, som samvittighedsfuldt ville udføre deres Gerning og kunne udfylde deres Plads. Det er ud fra denne Betragtning, at jeg har stillet dette Vædringsforslag. Det gaar ud paa, at hvis Skolekommissionen finder, at en af Kommunens Lærere bør fjernes fra sin Stilling, saa kan Kommissionen gennem sin Formand foranstalte et Fællesmøde med Kommunalbestyrelsen afholdt. I dette Møde behandles Sagen og tages der Beslutning i Sagen. Hvis saa alle de mødte stemme for, at vedkommende Lærer skal fjernes fra sit Embede, saa har Skolekommissionens Formand kun at meddele Skoledirektionen dette Udfald af Mødet, og saa er Læreren dermed affødiget. Hvis der derimod kun har været simpelt Flertal for Læreren's Fjernelse, saa gaar der endnu eet År, men naar saa Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen atter i et Fællesmøde med simpelt Flertal vedtage, at Læreren skal affødiges, saa har Skoledirektionen, naar den har faaet

Meddelelse om dette Møde, at fjerne Læreren. Man vil altsaa se, at i Henhold til disse Bestemmelser vil det altid være muligt for en Kommune at blive en Lærer kvit, som mangler Dydighed — hvad der godt kan være Tilfældet, selv om han har en god Eksamen — eller naar der er opstaaet en Misstemning mellem ham og Skoledistriktets Beboere, en Misstemning, der i høj Grad kan lægge Skolens Gerning Hindringer i Vejen. Selv i et Tilfælde som det sidstnævnte er det i Virkeligheden det bedste for alle Parter, for Læreren og for Skoledistriktet, at Læreren affødiges. Man kan naturligvis indvende imod Forslaget, at det er noget for strengt mod Lærerne; men jeg tror alligevel ikke, at der er nogen Fare i saa Henseende. Der er jo nemlig det at lægge Mærke til, at hvis en Lærer affødiges, skal Kommunens Kasse udbetale ham et Pengebeløb, som andrager $\frac{2}{3}$ af Embedets Indtægter i det nærmest foregaaende Kalenderaar; det vil i flere Tilfælde kunne beløbe sig til 800—1,000 Kr., og det er jo ikke nogen lille Sum. En Kommunalbestyrelses Medlemmer ville derfor sikkert ikke uden skellig Grund gaa med til at affødiges en Lærer, naar de vide, at de skulle udbetale en saadan Sum af Kommunens Kasse. Man kan være ganste overtydet om, at der skal være alvorlig Grund til Misfornøjelse med en Lærer, før man under disse Omstændigheder faar det vedtaget i et Fællesmøde, at han skal fjernes. Men hvis en Kommune er stillet saaledes, at den siger som saa: Vi ville hellere give disse Penge end beholde denne Lærer længere, da vil det ogsaa være den rimeligste Ting af Verden, at de komme af med denne Lærer. Endvidere beholder jo en saadan Lærer sin Ret til Pension, selv om han bliver affødiget, og han kan ogsaa søge fast Ansættelse ved offentlige Skoler senere og kan muligvis ogsaa faa den. Affødigelsen er ikke hindrende i saa Henseende, og hvis han faar en saadan Ansættelse senere, vil den Ret, som knytter sig til den af ham opnaaede Embedsalder, ikke gaa tabt o. s. v. Endelig er det en Betryggelse for Læreren, at der skal hengaa et År mellem de to Møder, for saa vidt der kun har været almindeligt Flertal for hans Affødigelse ved det første Møde, og i Løbet af dette År kan der ske overordentlig meget med Hensyn til Forholdet mellem Læreren og Skoledistriktets Beboere. Han kan i denne Mellemtid søge et andet Embede og mulig opnaa et saadant, saa er Spørgsmaalet løst paa den heldigste Maade. Hvis der ikke har været Grund eller i alt Fald ikke væsentlig Grund til den Misstemning, som har